Tavaly tavasszal akadtam rá a világhálón erre a táborra. Hat hét középiskolai szintű matekozás, angol nyelven június 12-től július 23-ig. Nagyon jól hangzott, így rögtön szombat délben írtam egy e-mailt a főszervezőnek, Max Warshauernek. Este megjött a válasz, hogy nagyon szívesen fogad, annak ellenére, hogy már május közepe volt, és április 30. a jelentkezési határidő. Max a lelkes amerikai matekos mintapéldája. Hétvégén is bejár az irodába, minden levelemre fél napon belül válaszol, és szívén viseli mindenkinek a sorsát.

Vacsora közben kellemesen elbeszélgettünk. Ekkor még nem találtuk meg a közös hangot, mert én angolul tanultam, ők meg amerikaiul beszéltek. Egy pár nap alatt bele lehet szokni: csak két kifejezés van, amit minden percben hall az ember: „stuff”, úgymint cucc, csomag, dolog, izé; és a „to make sense”, ami jelentheti azt, hogy valami fontos, nagyjelentőségű, és azt is, hogy valaki megértett valamit. Does this stuff make sense to you? Ezenkívül minden másodpercben jelen volt az az amerikai életfelfogás, ami annyira élvezetessé tette az egész tábort. Aztán elvittek a campusra. Már eléggé fáradt voltam a tizennyolc órás út és az időeltolódás miatt, de még bemutatták nekem a tanárokat, majd körbevezettek, megmutatták a legfontosabb épületeket: a szálláshelyet, az étkezdét és az irodát. Itt találkoztam Maxszel. Kinézetre is tipikus amerikai: ritkuló hajú, sörhasú középkorú férfi. Nagyon kedves volt, ragaszkodott hozzá, hogy még egyszer hazatelefonáljak, hogy rámtaláltak, aztán adott néhány matekpéldát.

Mintegy hetvenen voltunk a táborban. Fele Texas államból, másik fele más államokból. Én voltam a külföldi, a tábort nemzetközivé tettem. Így sokat fejlődhetett az angoltudásom, és tényleg az amerikai kultúrát ismerhettem meg. Négyes csoportokba voltunk osztva, és minden csoportot egy counselor felügyelt. Az ő irányítása alatt matekoztunk naponta négy órát, csapatmunkát tanulva. Neki lehetett panaszkodni, és ő intézett nekünk apróbb dolgokat, így nem közvetlenül a tanárokat zaklattuk. Tanított is minket, és segített egyéni fejlődésünkben.

A fő tárgy a számelmélet volt, Max előadásában. Az első hét közepén bekönyörögtem magam az analízisórákra is, amit szintén nagyon élveztem. A tananyag mindenki számára érthető volt, de nagyon tudtam azt is kamatoztatni, ami három év matektagozat alatt ragadt rám. A nehezebb példák egy része ismerős volt számomra, másik részével pedig megküzdöttem. Amit matekból tanultam odakint, azt utána itthon hasznosítottam a tanév folyamán. Amit meg egyéb dolgokról tanultam, az talán egész életemben hasznos lesz.

A táborhoz, amely már tíz éves múltra tekinthet vissza, tartozik egy konferencia is. Ennek a lényege az, hogy a diákok, akik nyáron megtanultak megsejteni, tételt kimondani, bizonyítani, és mindezt előadni, év közben „kutatást végeznek” valamilyen egyszerű, könnyen megfogható témában, majd tíz-húsz percben vázolják eredményeiket ugyanazon diákok előtt, akikkel nyáron együtt voltak. Nagy szerencsémre erre is kiutazhattam idén márciusban. A *Steiner-fákról* tartottam előadást, miközben három napig élveztem az amerikai vendégszeretet. Max meghívott a házába, eltöltöttem egy napot a családjával, és kellemesen elbeszélgettünk a jövőmről. Most nyáron egy másik táborba megyek, amit természetesen ő javasolt nekem, de aztán visszavár, hogy talán counselorként élvezhessem a legjobb nyári programot, amiben eddig részem volt, újra és újra fölidézve a régi emlékeket, és együtt matekozva éjt nappallá téve. This would be the real fun.

A jelentkezési határidő idén is április 30. Mégis minden érdeklődőt biztatok, hiszen én is csak ilyenkor kezdtem el szervezkedni tavaly. Látogass hát el a `http://www.math.swt.edu/mity/mathcamp` címre, és nyugodtan hivatkozz rám. Ha pedig bármilyen kérdésed van, elérhetsz a `bekyl@fazekas.hu` címen.

Béky Bence
Fazekas M. Főv. Gyak. Gimn, 10. o.t.